

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.11.2011
K(2011) 7586 endelig

Kære Eva Kjer Hansen

Jeg vil gerne takke Dem for Folketingets udtalelse til Kommissionens forslag til direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) {KOM(2011) 121 endelig}.

Som svar på udtalelsen vil jeg gerne starte med nogle generelle bemærkninger om den politiske baggrund for dette forslag og dets overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, inden jeg kommer nærmere ind på til de specifikke spørgsmål, som rejses i udtalelsen.

De nationale selskabsskattesystemer skal fungere i en situation, som er præget af globalisering, international skattekonkurrence og virksomheder, der i stigende grad ser efter markedsmuligheder uden for det enkelte lands grænser. Det forhold, at der findes 27 meget forskellige sæt af skatteregler i det indre marked, skaber imidlertid betydelige skattemæssige hindringer, som kan hæmme og stå i vejen for virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter. Forskellene mellem de nationale skatteregler gør skattesystemerne mindre gennemsigtige og skaber forhindringer i det indre marked, som medfører betydelige forvridninger og overholdelsesomkostninger for virksomhederne.

Situationen er særlig alvorlig for små og mellemstore virksomheder, der ofte ikke har ressourcer til at håndtere denne ineffektivitet og derfor står over for store hindringer, hvis de vil udvide deres aktiviteter på tværs af grænserne. Hvis der ikke gøres noget, er der en reel risiko for, at denne situation vil fortsætte, hvilket medfører unødvendige overholdelsesomkostninger i det indre marked.

På den baggrund giver FKSSG-forslaget medlemsstaterne mulighed for at se på selskabsbeskatning ud fra et mere bæredygtigt og gennemsigtigt perspektiv, samtidig med at virksomhederne får lettere adgang til det indre marked. Kommissionen er overbevist om, at man kun gennem en samlet indsats på EU-plan kan håndtere udfordringerne i forbindelse med selskabsbeskatning i et indre marked på en systematisk måde og derved skabe fordele for erhvervslivet og medlemsstaternes offentlige finanser.

*Eva Kjer Hansen
Formand for Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
DK – 1240 København*

Kommissionen har gjort en stor indsats for at sikre, at dette forslag fuldt ud overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Alt dette er forklaret nærmere i begrundelsen og betragtningerne til direktivet [KOM(2011) 121 endelig] og i den medfølgende konsekvensanalyse [SEK(2011) 315 endelig].

Efter Kommissionens mening kan de mål, som det foreslåede direktiv sigter mod, ikke nås af medlemsstaterne enkeltvis. Da formålet med lovgivningen er at fjerne de skattemæssige hindringer for effektive grænseoverskridende transaktioner, der især skyldes den opsplittning, som 27 forskellige skattesystemer medfører, vil en fortsat ukoordineret indsats i medlemsstaterne ikke løse de grundlæggende problemer og risikerer at videreføre eller forværre dem.

Forslaget giver virksomhederne mulighed for at vælge ét enkelt regelsæt til opgørelse, konsolidering og fordeling af skattegrundlagene for forbundne virksomheder i hele EU. I betragtning af den påtænkte handlings omfang og virkninger kan dens mål, nemlig at lempe de markedsforvriddinger, som er forårsaget af den nuværende interaktion mellem 27 nationale skatteordninger, og at skabe mere gunstige investeringsvilkår i det indre marked, bedre nås på EU-plan.

De regler, som fastsættes i forslaget, såsom lempelse ved grænseoverskridende tab, skattefrie koncerninterne omstruktureringer og afskaffelse af komplekse koncerninterne afregningspriser, sigter mod at løse en række problemer, som i sagens natur er grænseoverskridende og kun kan løses gennem fælles regulering. Det er usandsynligt, at nationale initiativer vil kunne løse disse problemer lige så effektivt, og de risikerer at skabe yderligere fordrejninger på markedet, især dobbeltbeskatning og ingen beskatning. Fælles regler er også en forudsætning for, at der kan skabes en "one-stop-shop" for selskaber eller selskabskoncerner, der er aktive i flere forskellige EU-lande.

Ifølge konsekvensanalysen forventes FKSSG således at skabe gunstigere vilkår for grænseoverskridende investeringer i det indre marked. Det anslås, at FKSSG vil muliggøre betydelige skatterelaterede besparelser i forbindelse med omkostningerne ved etablering i udlandet gennem et mellemstort datterselskab. Et repræsentativt stort moderselskab vil spare ca. 62 % af de anslåede omkostninger, som afholdes i den nuværende situation. Besparelserne kan nå op på 67 %, når der er tale om et mellemstort moderselskab. Desuden vil virksomhederne formodentlig opnå betydelige fordele ved, at den tid og de udgifter, der bruges til at efterleve reglerne, reduceres. De nuværende omkostninger reduceres med 7 %, hvilket svarer til op til 0,7 mia. EUR for EU som helhed. Muligheden for at udligne tab på tværs af de nationale grænser inden for samme koncern vil også medføre årlige besparelser på 1,3 mia. EUR for virksomhederne i EU.

Jeg vil gerne understrege, at forslaget står i et rimeligt forhold til det, der er nødvendigt for at nå traktaternes mål.

Det berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at fastsætte deres egne selskabsskattesatser. FKSSG-forslaget drejer sig om en harmonisering af selskabsskattegrundlaget, som er en forudsætning for at kunne få nedbrudt de konstaterede skattemæssige hindringer og korrigeret for de elementer, som forvrider

hele idéen med det indre marked; det medfører ikke nogen harmonisering af skattesatserne.

FKSSG-forslaget er også udformet som et operationelt system. Det tvinger ikke selskaber, som ikke har til hensigt at arbejde på tværs af grænserne, til at gennemføre de fælles regler og afholde de dermed forbundne omkostninger. Det er klart, at de nationale ligningsmyndigheder vil skulle afholde visse finansielle og administrative engangsomkostninger, når de går over til det nye system. Det er også rigtigt, at myndighederne kan vælge at bibeholde deres egne selskabsskatte regler sideløbende med FKSSG, hvilket vil øge omkostningerne til driften af skattesystemerne. I begge tilfælde forventes det dog, at den positive indvirkning af FKSSG på mellemlang sigt vil overstige de yderligere omkostninger.

Det er klart, at disse fordele ikke kan opnås med en metode, som kun vedrører skattekoordination. Kommissionen har hele tiden været fortalere for koordination af medlemsstaternes skattepraksis, men erfaringerne har vist, at denne metode er langsom, og resultaterne har hidtil været beskedne. Desuden vedrører skattekoordination typisk kun specifikke, begrænsede spørgsmål og kan ikke i tilstrækkelig grad løse den brede vifte af problemer, som virksomhederne står over for i det indre marked.

Kommissionen er derfor overbevist om, at det foreslåede FKSSG-direktiv er det mest effektive svar på de alvorlige problemer, som er blevet påpeget, og at det er fuldt foreneligt med nærhedsprincippet.

Med hensyn til de andre specifikke problemer, som rejses i udtalelsen, foreslår et flertal i Folketinget, at "konsekvenserne af Kommissionens forslag skal afklares i forbindelse med de fortsatte forhandlinger om forslaget indhold". Kommissionen er enig i, at det først er efter, at der er opnået enighed om forslaget indhold, at der kan foretages en mere pålidelig vurdering af dets konsekvenser. Kommissionen mener dog ikke, at det betyder, at det er umuligt at afgive nogen "endegyldig tilkendegivelse vedrørende overensstemmelsen mellem det foreliggende udkast til forslag og nærhedsprincippet".

Folketinget rejser også spørgsmål om, hvordan man skal forholde sig, hvis hovedskattemyndigheden ikke foretager en tilstrækkelig effektiv ligning, hvorvidt forslaget afskærer medlemslandene fra at bruge (midlertidige) ændringer i afskrivningsgrundlag og -satser, samt hvorvidt de enkelte medlemslandes ligningsmyndigheder har den fornødne kompetence og kvalitet til at kunne løfte opgaven som hovedskattemyndighed.

Kommissionen vil gerne henlede opmærksomheden på den administrative ramme i det foreslåede direktiv. Det er en selvangivelsesproces, og hovedskattemyndigheden har udelukkende databehandlingsopgaver. Hvis de medlemsstater, hvor der er koncernmedlemmer, er uenige i skatteansættelsen, kan de indlede en kontrol (artikel 122). Hvis der er uenighed mellem medlemsstaterne om indholdet i en "ændret skatteansættelse", kan de indbringe skatteansættelsen for domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden (artikel 123). Hvis "effektivitet" henviser

til de formelle krav om rettidig eller manglende indgivelse af eller fejl i selvangivelsen, behandles dette spørgsmål i artikel 107-114 i forslaget.

Med hensyn til medlemsstaternes mulighed for midlertidigt at ændre afskrivningsgrundlaget og -satserne og generelt ændre de fælles regler gennem undtagelser af tidsbegrænset eller tidsubegrænset varighed, giver det foreslåede direktiv ikke mulighed for dette for at sikre, at man opretholder et fælles grundlag i hele EU.

Kommissionen har til hensigt at støtte alle medlemsstaternes ligningsmyndigheder i det omfang, det er nødvendigt, især gennem uddannelse, så de kan opnå den ekspertise, som er nødvendig for, at de kan varetage deres opgaver som hovedskattemyndigheder på en effektiv måde.

Folketinget rejser også spørgsmålet om de mulige provenumæssige konsekvenser af forslaget. Men medlemsstaternes budgetmæssige valg vil afhænge af flere forskellige faktorer. For eksempel kan antallet af virksomheder, som vælger FKSSG, være et af de elementer, der skal tages hensyn til i denne forbindelse. Indvirkningen på medlemsstaternes provenu vil i sidste ende afhænge af nationale politiske valg vedrørende mulighederne for at tilpasse sammensætningen af forskellige skatteinstrumenter eller de anvendte skattesatser.

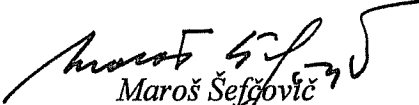
For så vidt angår mulige makroøkonomiske risici, som kan påvirke BNP og beskæftigelsen, vil jeg gerne sætte resultaterne af konsekvensanalysen ind i den rette sammenhæng. Vækst på markedet er et af hovedformålene med FKSSG, men de mulige positive virkninger, som virksomhedsudvidelser på tværs af grænserne i form af oprettelse af et datterselskab eller en filial vil have på længere sigt, fremgår ikke fuldt ud af den model, som blev anvendt til at foretage et skøn over de makroøkonomiske virkninger. Som forklaret i konsekvensanalysen kan den arbejdshypotese, som blev anvendt ved modelberegningen af de fakultative scenarier (dvs. FSSG og GKSSG), nemlig at alle multinationale selskaber, og kun multinationale selskaber, vælger at benytte det nye system, føre til en undervurdering af politikken positive virkninger.

Med hensyn mindretalsudtalelsen fra Enhedslisten skal Kommissionen bemærke, at dette beskatningsområde er omfattet af delt kompetence. Retsgrundlaget herfor findes i artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er på dette grundlag, at Kommissionen har vedtaget forslaget med henblik på at mindske de skattemæssige hindringer, som virksomhederne står over for i de situationer, som forslaget vedrører.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at forslaget indeholder forsvarsmekanismer mod de former for praksis, der udhuler skattegrundlaget. Artikel 61, artikel 70, stk. 2, andet afsnit, og artikel 94, stk. 5, i den foreslåede tekst er relevante i denne sammenhæng.

Jeg vil gerne endnu en gang takke Dem for Folketingets udtalelse, og jeg håber, at disse forklaringer kan afklare nogle af de spørgsmål, som rejses i udtalelsen. Jeg ser frem til at fortsætte vores politiske dialog fremover.

Med venlig hilsen

Maroš Šefčovič
Næstformand